

"La família ha de basar-se en la confiança que li doni força i sentit"

En la tercera sessió del cicle de l'Aula de Teologia de l'Oratori de Bonaigua, que enguany tracta de la família, Concepción Naval, doctora en Ciències de l'Educació de la Universitat de Navarra, afirmà que "la confiança i el respecte són característiques fonamentals perquè la família sigui l'embrió de la petita societat en la qual tots col·laborem".

13/02/2015

La família també s'anomena llar, és a dir, xemeneia, on les persones s'escalfen. "La confiança, digué la professora Naval, equival a l'esperança ferma que hom deposita sobre una persona, és la bona fe que un té sobre una altra persona, que és com dir: jo posaria la mà al foc per aquesta persona".

La família, que és "un projecte d'amor que perdura en el temps", segons la doctora Naval, forja la biografia de les persones, i contribueix al desenvolupament del nen, a "l'educació afectiva" de tots els membres, especialment en l'adolescència, i esdevé el lloc on es produeix "l'*attachment*" o lligam entre tots en especial de la mare amb els fills, i finalment on cada pare

actua d'una manera molt influent sobre cada fill.

La sociologia moderna mira d'estudiar més a fons la família perquè en èpoques de crisi com l'actual és el que més ajuda a cobrir el dèficit de socialització que hi ha en la societat d'avui, plena d'individualisme. La recerca sociològica, segons Naval, "va cap a la recuperació de la família, a nivell mundial, perquè s'ha arribat a un punt crític del liberalisme extrem que no té en compte els valors o les virtuts socials, com el respecte, la cordialitat, la cortesia, l'afabilitat, l'afecte, també la veracitat que dona fermesa; la llibertat que fa que no vulguis pels altres el que no vols per tu. Aquestes virtuts neixen del diàleg, fruit de la confiança entre tots els membres."

En la seva exposició, Concepció Naval va anar esgranant què és la

confiança en una persona, i desvetllà que no és altra cosa que descobrir l'altre tal com és, sense embuts, alhora que afirmà que es tracta de descobrir que "algú ens està donant alguna cosa gratuïtament". Amb la confiança les persones desenvolupen les seves aptituds, les persones s'enriqueixen potenciant llurs qualitats.

L'arrel de la confiança també es troba en l'amor, la donació sense cap interès, donació pel que un és, ja siguin pares, fills, avis o familiars. En la família no hi ha caretes o disfresses, si hi són, cauen ràpidament.

No obstant això, de vegades en les famílies es donen relacions de desconfiança com el "retraïment i el ressentiment", que segons la doctora Naval es resolen amb la "disculpa i el perdó" fruit de l'amor; també amb el diàleg, el respecte i l'acceptació de

l'altre tal com és. El ressentiment és dolent quan dura en el temps, perquè crea un corcó dins de la persona que l'incapacita per confiar en l'altre.

Entre les afirmacions de la doctora Naval també trobem una lloança al món clàssic ja que en l'educació es tornen a valorar el que feien els antics de Grècia segons va dir. L'educació ha de començar per l'educació física, ha de seguir per la música, després l'estètica i finalment la lletra.

Aquesta va ser la tercera de les conferències organitzades per l'Oratori de Santa Maria de Bonaigua d'un cicle de set sobre "La Família, llum per a la nova evangelització" en un any marià per la família dins de la Prelatura de l'Opus Dei. La dues primeres varen estar dedicades a recordar en què consisteix l'amor conjugal i que el matrimoni és un sacrament, respectivament. La

propera sessió tractarà el tema de les noves tecnologies (més informació al programa).

Salvador Aragonés

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/article/la-familia-ha-de-basar-se-en-la-confianca-perque-li-doni-forca-i-sentit/> (10/04/2026)